gnitas qua ip̄os peccatores ad penitenti=
am vocare dignatur. Et ideo subdit. Non
veni vocare iustos sed peccatores ad pe=
nitentiam. Non veni vocare illos qui seip
sos iustos reputant. sed peccatores. id est
illos solos voco per gratiam qui se pecca=
tores humiliter recognoscunt. Sic ergo se
rie evangelij breviter decursa verbo primo
proposito inorem̄. ubi sub methaphora c
vivij corporalis nobis innuitur secundū Am
brosium. Apparatus convivij sp̄ualis in me
te apostoli celebranti. Et ideo diligenter
advertere debemus celebritatem huius c
vivij virtualis. quia necessario oportz nos
similem celebrare/ si celeste convivium vo
lumus degustare. ¶ B Propter quod tu
christiane attende in convivio publicani
modum comminandi et locū convivij. Nam i
modo apparet pulcritudo gratie exuberan
tis. In loco fulget rectitudo consciencie d
tualis disponentis. Primum ostendit cele
britas convivij. cum premittitur. Fecit le=
ui et cetera. Secundum p̄tendit proprietas
hospitij cum subditur. In domo sua. Ad ma
iorem autem intellectum utriusqz. et ut de
illo proposito uberiorem gratiam pro nostra
instructōne spirituali hauriamus tria sunt
per ordinem declaranda. Primum ē quid
per istud convivium spirituale proprie in=
telligatur. et que sunt illa per que virtua
liter integratur. Secundum est in quo lo=
co anime devote istud convivium congrue
celebretur. Tercium est quibus mentibus.
et quando istud conviviū dispensatur. Pro
pter primum sciendum/ q̄ illud convivium
nichil aliud est q̄ mira et indicibilis inter=
na suavitas quam mēs degustat. Tum ex
divini amoris influentia. Tuz ex divine bo
nitatis presentia. Cuius quidem gust⁹ sua
vitas perficitur ex tribus. Primo quidem
ex interne pacis p̄fecta securitate/ ex qua
mēs devota ab omni inquietatōni rei mo
mentanee avellitur et ab omibus defecti
bus mentalibus et corporalib⁹ segregatur/
et in seip̄a et in toto regno anime securita
tis omnimodam pacis et quietis interne d
lectabiliter contemplatur. Et illud donuz
anime devote ore divino promittitur Isa.
ultimo. Sedebit populus meus in pulcri=
tudine pacis/ in tabernaculis fiducie in re
quie opulenta. Signanter autem dicit po
pulus meus. ad insinuandum q̄ illud do=
num non conceditur a deo nisi istis menti
bus quas sibi ab eterno ad culmen tante p
fectionis specialiter elegit et quas per sue
gratie effluentiam singulariter illustravit.
et quas in tam singularis perfectōnis cul=
mine per gratiaz sublimavit. Et revera ta
les mentes congrue sedebunt in pulcritu=
dine pacis. et in tabernaculis fiducie et in
requie opulenta. Quia tales mentes ī bo
no divino adeo firmiter solidantur/ q̄ ab
eo per nullam rem transitoriā potuerunt
avelli. nec in seip̄is per aliquam affectōez
rei momentanee nullatenus potuerūt in=
quietari. Iuxta illud. Firmabitur in illo et
non flectetur. ¶ Secundo ex boni divini ī
mensa capacibilitate. quia mentis deside=
rium tm̄ dilatat² q̄ eius capacitas p nichil
aliud quā p divinā p̄n̄tiam repleri valeat
ut talis mens ex pregustata amenitate di
vine presentie/ cupiens dissolvi mundum
honores vitā contemnens celum suspiciēs
alto suspirio/ profundo desiderio/ stat in ho=
stio tabernaculi sui velut abraham gene=
sis quindecimo. Quasi paratus ad egressuz
et suspensus ad domini adventum prorupit ī
vocem sponse. Canti. i. Osculet² me osculo
oris sui. q. d. Contentor nō satior p alicui⁹
doni creati influentiam nisi michi exhibe=
as tue divinitatis optatā p̄n̄tiam ¶ C
Tercio illud conviviū p̄ficitur et colligitur
ex divini gustus suavitate q̄ menti devote
conceditur ex interne dulcedinis influentia
et divine consolatōis p̄n̄tia. Ubi notabiliter
est advertendum. q̄ ista suavitate mens
devota qn̄qz tangitur ex divini luminis in
fluentia qua menti quedam archana et in
tima revelantur/ sive circa p̄sonarū divina
rum proprietatē/ sive circa essentie unitatez
sive circa p̄fectōnū essentialium simplicita
tem. Quandoqz vero mens illa suavitate
tangitur ex solius divine consolatōnis pre
sentia absqz influxū alicuius luminis theor
tici in quo sibi aliqua archana et supnatu=
ralia revelent². Et propter istam differen
tiam qn̄qz contingit q̄ mens uno tantum
oculo divinam p̄n̄tiam contemplatur. pu=
ta cum tantum tangit² influxu divini lumi
nis. sive experientia divine suavitatis. vel
cū tantū influētia suavitatis tangitur abs
qz eo qd̄ sibi in luīe theartico aliqua super
naturaliter revelent². Qn̄z vero utroqz o=
culo divinā p̄n̄tiam contemplat²/ puta cū
mens et lumine divino p̄fūditur/ et con=
solatōe divīe suavitatis. potat² ¶ D Propt
secūdū est sciendū q̄ istud convivium solum
celebrat² in intimo mentis aīe rōnalis. Qd̄
pulcre figuratū ē hester. i. rex assuer⁹ fecit
magnū conviviū ī vestibl'o orti qui cltu ꝛ ma
nu regia csit⁹ erat. Assuer⁹ īterp̄tat² bea=
titudo. et sigfi͡t ip̄az divinā eēntiā q̄ sola ē
principale et purū mediū obiectū btificuz.
Hic assuerus fecit grande convivium in ve

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0334
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt